

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2021/168 RENDELETE

(2021. február 10.)

az (EU) 2016/1011 rendeletnek az egyes harmadik országbeli azonnali referencia-árfolyamok mentessége és egyes megszűnő referenciamutatók helyettesítőinek kijelölése tekintetében történő módosításáról, valamint a 648/2012/EU rendelet módosításáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 114. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Központi Bank véleményére ⁽¹⁾,tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽²⁾,rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽³⁾,

mivel:

- (1) A bázisdevizára szabadon nem átváltható pénznemek vagy a devizakorlátozással érintett pénznemek kedvezőtlen devizaárfolyam-mozgásainak fedezése érdekében az uniós vállalkozások nem szállítható származtatott devizaügyleteket, így például tőzsdén kívüli határidős devizaügyleteket és csereügyleteket kötnek. Ha nem állnak rendelkezésre a származtatott devizaügyletek alapján járó kifizetések kiszámításához szükséges azonnali referencia-árfolyamok, az negatív hatással volna azon uniós vállalkozásokra, amelyek feltörekvő piacokra exportálnak, vagy ezen piacokon eszközökkel vagy kötelezettségekkel rendelkeznek, és ennek következtében ki vannak téve a feltörekvő piaci pénznemek árfolyam-ingadozásának. Az (EU) 2016/1011 európai parlamenti és tanácsi rendeletben ⁽⁴⁾ meghatározott 2021. december 31-én véget érő időszak (a továbbiakban: az átmeneti időszak) lejártát követően többé nem használhatók fel egy harmadik országban található, egy központi banktól eltérő referenciamutató-kezelő által előállított azonnali referencia-árfolyamok.
- (2) Annak lehetővé tétele érdekében, hogy az uniós vállalkozások a devizaárfolyam-kockázat enyhítése mellett továbbra is folytassák üzleti tevékenységüket, a pénzügyi eszközökben a szerződéses kifizetések kiszámításához felhasznált, és a Bizottság által bizonyos kritériumokkal összhangban kijelölt egyes azonnali referencia-árfolyamokat ki kell zárni az (EU) 2016/1011 rendelet hatálya alól.
- (3) Figyelembe véve annak szükségességét, hogy el kell végezni a 2016/1011/EU rendelet hatályának és a harmadik országban található referenciamutató-kezelők által előállított referenciamutatókra (a továbbiakban: harmadik országbeli referenciamutatók) vonatkozó rendelkezéseinek alapos felülvizsgálatát, a harmadik országbeli referenciamutatókra vonatkozó, jelenlegi átmeneti időszakot meg kell hosszabbítani. A Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy felhatalmazáson alapuló jogi aktus útján legfeljebb további két évvel meghosszabbítsa az átmeneti időszakot, ha az az értékelés, amelyen az említett felülvizsgálat alapul, azt mutatja, hogy az átmeneti időszak tervezett lejártá hátrányos volna a harmadik országbeli referenciamutatók Unión belüli további felhasználására nézve, vagy fenyegetést jelentene a pénzügyi stabilitásra.

⁽¹⁾ HL C 366., 2020.10.30., 4. o.

⁽²⁾ HL C 10., 2021.1.11., 35. o.

⁽³⁾ Az Európai Parlament 2021. január 19-i állásfoglalása (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2021. február 2-i határozata.

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/1011 rendelete (2016. június 8.) a pénzügyi eszközökben és pénzügyi ügyletekben referenciamutatóként vagy a befektetési alapok teljesítményének méréséhez felhasznált indexekről, valamint a 2008/48/EK és a 2014/17/EU irányelv, továbbá az 596/2014/EU rendelet módosításáról (HL L 171., 2016.6.29., 1. o.).

- (4) A harmadik országbeli referenciamutatókra vonatkozó átmeneti időszak meghosszabbítása arra ösztönözheti az uniós referenciamutató-kezelőket, hogy tevékenységeiket harmadik országba helyezték át annak érdekében, hogy ne tartozzanak az (EU) 2016/1011 rendelet követelményeinek hatálya alá. A szabályok ilyen kijátszásának megelőzése érdekében azon referenciamutató-kezelők, amelyek az átmeneti időszak alatt áthelyezik tevékenységeiket az Unióból egy harmadik országba, nem élvezhetik az uniós piachoz való hozzáférés előnyét anélkül, hogy megfelelnének az (EU) 2016/1011 rendelet követelményeinek.
- (5) 2020. december 31-jétől, a Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságának az Európai Unióból és az Európai Atomenergia-közösségből történő kilépéséről szóló megállapodásban ⁽⁵⁾ előírt átmeneti időszak végétől a londoni bankközi kamatláb (Libor) referencia-kamatláb többé nem minősül az (EU) 2016/1011 rendelet szerinti kritikus referenciamutatónak. Emellett az Egyesült Királyság pénzügyi felügyeleti hatósága (Financial Conduct Authority (FCA)) 2017-ben bejelentette, hogy 2021 vége után nem fogja arra rábeszélni vagy kényszeríteni a panelbankokat, hogy bemeneti adatokat szolgáltatassanak a Libor számára. Az FCA-nak és a Libor kezelőjének ezt követő bejelentései világossá tették, hogy a Libor a legtöbb pénznemben és futamidőben, amelyekre kiszámítják, valószínűleg 2021 végéig felszámolják, amit a Libor többi futamideje és pénzneme követ 2023-ban. A Libor megszűnése vagy felszámolása negatív következményekkel járhat, amelyek jelentős zavart okoznak az uniós pénzügyi piacok működésében. Számos olyan, az Unióban tevékenykedő gazdasági szereplőket érintő, valamint azon hitelekre, kölcsönökre, lekötött betétekre, értékpapírokra és származtatott termékekre vonatkozó szerződés létezik, amelyek referenciaként mind a Liborra hivatkoznak, amely szerződések 2021. december 31-ét követően járnak le, és amelyek nem tartalmazzak kellően megalapozott biztonsági rendelkezéseket a Libor megszűnésére vagy a releváns pénznemben vagy egyes futamidejeiben számított felszámolására vonatkozóan. Az említett szerződések némelyike és a 2014/65/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvben ⁽⁶⁾ meghatározott egyes pénzügyi eszközök némelyike 2021. december 31. előtt nem tárgyalható újra a biztonsági rendelkezések beemelése céljából.
- (6) Annak érdekében, hogy továbbra is biztosítani lehessen azon meglévő szerződéseknek a szabályszerű működését, amelyek egy olyan széles körben felhasznált referenciamutatóra hivatkoznak, amelynek megszűnése az uniós pénzügyi piacok működését jelentősen megzavaró negatív következményekkel járhat, és amennyiben az ilyen szerződések vagy a 2014/65/EU irányelvben meghatározott pénzügyi eszközök az említett referenciamutató megszűnéséig nem tárgyalhatók újra egy szerződéses biztonsági rendelkezés beemelése céljából, meg kell állapítani az ilyen referenciamutatók megszűnésére vagy szabályszerű felszámolására szolgáló keretet. E keretnek mechanizmust kell tartalmaznia arra, hogy az ilyen szerződések vagy a 2014/65/EU irányelvben meghatározott pénzügyi eszközök áttérjenek egy referenciamutató kijelölt helyettesítőjére. Egy referenciamutató helyettesítőjének biztosítania kell a szerződések azon meghiúsulásának elkerülését, amely az uniós pénzügyi piacok működését jelentősen megzavarhatja.
- (7) A referenciamutató megszűnésére vagy szabályszerű felszámolására szolgáló uniós szintű keret hiánya valószínűleg eltérő szabályozási megoldásokat eredményezne a tagállamokban, ami ahhoz vezetne, hogy az uniós érdekelt felek a jogbizonytalanság és a szerződések meghiúsulása kockázatainak volnának kitéve. A meglévő szerződések és a 2014/65/EU irányelvben meghatározott pénzügyi eszközök ilyen referenciamutatóknak való kitettségének nagyságrendje mellett, a szerződések meghiúsulásának és a peresedésnek a megnövekedett kockázata jelentősen megzavarhatja a pénzügyi piacok működését. E rendkívüli körülmények között és az érintett rendszerszintű kockázatok kezelése érdekében harmonizált megközelítést szükséges kialakítani egyes, az Unió számára rendszerszintű relevanciával bíró referenciamutatók megszűnésének vagy felszámolásának kezelését illetően. E rendelet nem érinti a Bizottságra ruházott hatáskörök hatókörét meghaladó referenciamutatókra vonatkozó tagállami hatásköröket.
- (8) Az (EU) 2016/1011 rendelet megköveteli, hogy a referenciamutató-kezelőktől eltérő felügyelt szervezetek vészhelyzeti tervvel rendelkezzenek arra az esetre, ha egy referenciamutató lényegesen megváltozik, vagy előállítását megszüntetik. Lehetőség szerint e vészhelyzeti terveknek a referenciamutatók számára egy vagy több potenciális helyettesítőt kell azonosítaniuk. Amint azt a Liborral kapcsolatos tapasztalatok megmutatták, fontos, hogy készletli tervek készüljenek azon esetekre, ha a referenciamutató lényegesen megváltozik, vagy előállítását megszüntetik. Az illetékes hatóságoknak nyomon kell követniük az e kötelezettségnek való megfelelést, és lehetőséget kell számukra biztosítani a megfelelés szűrőpróbaszerű ellenőrzésére. Ezért a felügyelt szervezeteknek könnyen hozzáférhető állapotban kell tartaniuk készletli terveiket és azok frissítéseit, hogy azokat kérésre haladéktalanul továbbítani tudják az illetékes hatóságoknak.

⁽⁵⁾ HL L 29., 2020.1.31., 7. o.

⁽⁶⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/65/EU irányelve (2014. május 15.) a pénzügyi eszközök piacairól, valamint a 2002/92/EK irányelv és a 2011/61/EU irányelv módosításáról (HL L 173., 2014.6.12., 349. o.).

- (9) Az (EU) 2016/1011 rendeletben meghatározott pénzügyi szerződésektől eltérő szerződések vagy az említett rendeletnek a pénzügyi eszköz fogalom meghatározása alá nem tartozó olyan pénzügyi eszközök, amelyek azonban megszűnő vagy felszámolás alatt álló referenciamutatókra is hivatkoznak, szintén jelentősen megzavarhatják az uniós pénzügyi piacok működését. Sok szervezet használ fel ilyen referenciamutatókat, azonban nem minősül felügyelt szervezetnek. Következésképpen az ilyen szerződések szerződő felei és az ilyen pénzügyi eszközök birtokosai számára nem járna előnnyel egy referenciamutató helyettesítése. A piaci integritásra és a pénzügyi stabilitásra gyakorolt potenciális hatások lehető legnagyobb mértékű enyhítése és a jogi bizonytalansággal szembeni védelem nyújtása érdekében a Bizottságnak a referenciamutató helyettesítőjének kijelölésére vonatkozó felhatalmazását bármely olyan szerződésre és a 2014/65/EU irányelvben meghatározott bármely olyan pénzügyi eszközre alkalmazni kell, amely valamely tagállam jogának hatálya alá tartozik. Emellett egy referenciamutató kijelölt helyettesítőjét olyan szerződésekre is alkalmazni kell, amelyek valamely harmadik ország jogának a hatálya alá tartoznak, amelyeknek azonban valamennyi szerződő fele az Unióban letelepedett, azon esetekben, amennyiben a szerződés megfelel e rendelet követelményeinek, és amennyiben az említett harmadik ország joga nem rendelkezik valamely referenciamutató szabályszerű felszámolásáról. A hatály ezen kiterjesztése nem érintheti az (EU) 2016/1011 rendeletnek az e rendelet által nem módosított rendelkezéseit.
- (10) Egy referenciamutató jogszabályban előírt helyettesítését azon ügyletekre és a 2014/65/EU irányelvben meghatározott azon pénzügyi eszközökre kell korlátozni, amelyeket az érintett referenciamutató megszűnésének időpontja előtt nem tárgyaltak újra. Főszerezők használata esetén egy referenciamutató kijelölt helyettesítője csak azon ügyletekre lesz alkalmazandó, amelyeket a releváns helyettesítési időpont előtt kötöttek, még akkor is, ha későbbi ügyletek technikailag képezhetik részét ugyanazon szerződésnek. Egy referenciamutató helyettesítőjének kijelölése nem érintheti azon szerződéseket vagy a 2014/65/EU irányelvben meghatározott azon pénzügyi eszközöket, amelyek már rendelkeznek egy, a referenciamutató végleges megszűnését kezelő, alkalmas szerződéses biztonsági rendelkezéssel.
- (11) Egy referenciamutató helyettesítőjének kijelöléséről szóló végrehajtási jogi aktus Bizottság általi elfogadása nem akadályozhatja meg a szerződés szerződő feleit abban, hogy az említett referenciamutató helyett más helyettesítő alkalmazásáról állapodjanak meg.
- (12) A referenciamutatók és azok szerződésben megállapított biztonsági rátái idővel jelentősen és váratlanul eltérhetnek egymástól, és következésképpen lehet, hogy többé nem képviselik ugyanazon mögöttes gazdasági valóságot, vagy kereskedelmileg elfogadhatatlan eredményekhez vezethetnek. Az ilyen esetek közé tartozhat a referenciamutató és a szerződésben megállapított biztonsági ráta közötti különbszet (spread) idővel történő jelentős szélesedése vagy azon helyzetek, amikor a szerződésben megállapított biztonsági rendelkezés változóról fix kamatlábra változtatja a referenciamutató alapját. Mivel ez a kérdés több tagállamban is felmerülhet, és mivel ilyen esetekben gyakran különböző tagállamokból származó szerződő felek is érintettek volnának, azt összehangolt módon kell kezelni a jogi bizonytalanság, a túlzott mértékű pereskedés és következésképpen az egységes piacra gyakorolt esetleges jelentős negatív hatások vagy az egyes tagállamok vagy az Unió pénzügyi stabilitására gyakorolt kedvezőtlen hatások elkerülése érdekében. Ennek megfelelően egy referenciamutatónak a végrehajtási jogi aktus által létrehozott helyettesítője bizonyos előfeltételek mellett helyettesítőként kell, hogy szolgáljon, amikor a releváns nemzeti hatóságok, például makroprudenciális hatóságok, rendszerkockázati tanácsok vagy központi bankok megállapították, hogy az eredetileg elfogadott biztonsági rendelkezés többé nem tükrözi azt a gazdasági valóságot, amelyet a megszűnő referenciamutató mérni volt hivatott, vagy hogy egy ilyen rendelkezés fenyegetést jelenthet a pénzügyi stabilitásra. A releváns nemzeti hatóságoknak értékelést kell elvégezniük, amikor tudomást szereznek valamely, egy vagy több potenciálisan érintett fél által általánosan használt biztonsági rendelkezés potenciális alkalmatlanságáról. Az ilyen értékelést azonban nem szerződésenként kell elvégezni. Az érintett releváns nemzeti hatóságoknak tájékoztatniuk kell az említett értékelésről a Bizottságot és az Európai Értékpapíripiaci Hatóságot (ESMA).
- (13) A szerződő felek felelősek szerződéses megállapításuk elemzéséért annak meghatározása érdekében, hogy egy szerződéses biztonsági rendelkezés mely helyzetekre hivatott kiterjedni. Ha egy szerződés vagy egy, a 2014/65/EU irányelvben meghatározott pénzügyi eszköz értelmezése arra világít rá, hogy a felek nem szándékoztak kiterjeszteni azt a kiválasztott referenciamutató végleges megszűnésére, egy referenciamutató e rendelettel összhangban kijelölt, jogszabályban előírt helyettesítőjének kell biztonságos menedéket biztosítania az említett referenciamutató végleges megszűnésének kezelésére.

- (14) Tekintettel arra, hogy egy referenciamutató helyettesítője változtatásokat tehet szükségessé olyan szerződésekben vagy a 2014/65/EU irányelvben meghatározott olyan pénzügyi eszközökben, amelyek ilyen referenciamutatókra hivatkoznak, amennyiben az említett változtatások egy referenciamutató ilyen helyettesítőjének gyakorlati felhasználásához vagy alkalmazásához szükségesek, a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy a végrehajtási jogi aktusban megállapítsa a megfeleléshez szükséges alapvető változtatásokat.
- (15) A Bizottság által az (EU) 2016/1011 rendelettel összhangban valamely tagállamban kritikusan kijelölt referenciamutatók esetében, és amennyiben az ilyen referenciamutató megszűnése vagy felszámolása jelentősen megzavarhatja az említett tagállam pénzügyi piacainak működését, a releváns illetékes hatóságnak a nemzeti jogával összhangban meg kell hoznia az ilyen megzavarás elkerüléséhez szükséges intézkedéseket.
- (16) Amennyiben valamely tagállam csatlakozik az euróövezetbe, és a nemzeti referenciamutató kiszámításához szükséges bemeneti adatok ezt követő hiánya megköveteli az említett referenciamutató helyettesítését, lehetővé kell tenni ezen tagállam számára, hogy rendelkezzen az említett nemzeti referenciamutatóról annak valamely helyettesítőjére való áttéréssel. Ilyen esetben az említett tagállamnak figyelembe kell vennie a fogyasztók mint szerződő felek jogállását, és biztosítania kell, hogy az ilyen áttérés ne érintse őket negatívan a szükségesnél nagyobb mértékben.
- (17) Annak érdekében, hogy egyes harmadik országbeli azonnali referencia-árfolyamokat az (EU) 2016/1011 rendelet hatálya alá nem tartozónak jelölhessen ki, a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el a nem átváltható pénznemek azonnali referencia-árfolyamainak mentesítésére vonatkozóan, amikor ilyen azonnali referencia-árfolyamokat használnak fel a nem szállítható származtatott devizaügyletekre vonatkozó szerződések alapján felmerülő kifizetések kiszámításához. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munkája során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is, és hogy e konzultációkra a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban megállapított elvekkel összhangban kerüljön sor⁽⁷⁾. Így különösen a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésében való egyenlő részvétel biztosítása érdekében az Európai Parlament és a Tanács a tagállamok szakértőivel egyidejűleg kap kézhez minden dokumentumot, és szakértői rendszeresen részt vehetnek a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésével foglalkozó szakértői csoportjainak ülésein.
- (18) Ezen rendelet végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni egy referenciamutató olyan helyettesítőjének kijelölése érdekében, amely az említett referenciamutatóra való valamennyi hivatkozás helyébe lép azon szerződésekben vagy a 2014/65/EU irányelvben meghatározott azon pénzügyi eszközökben, amelyeket a végrehajtási jogi aktus alkalmazásának kezdőnapjáig nem tárgyaltak újra. Ezen végrehajtási hatásköröket a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek⁽⁸⁾ megfelelően kell gyakorolni. A jogbiztonság megköveteli, hogy a Bizottság e végrehajtási hatásköröket csak pontosan meghatározott kiváltó események bekövetkezésekor gyakorolja, amelyek egyértelműen bizonyítják, hogy a helyettesítendő referenciamutató kezelése és közzététele véglegesen meg fog szűnni.
- (19) A Bizottság csak olyan helyzetekben gyakorolhatja végrehajtási hatásköreit, amikor értékelése szerint valamely referenciamutató megszűnése vagy felszámolása, a pénzügyi piacok vagy a realgazdaság működését jelentősen megzavaró negatív következményekkel járhat az Unióban. Továbbá a Bizottság csak akkor gyakorolhatja a végrehajtási hatásköreit, ha egyértelművé vált, hogy az érintett referenciamutató reprezentativitása nem állítható helyre, vagy hogy a referenciamutató véglegesen megszűnik.
- (20) Egy referenciamutató helyettesítőjének kijelölésére vonatkozó végrehajtási hatásköreinek gyakorlása előtt a Bizottságnak nyilvános konzultációt kell folytatnia, és figyelembe kell vennie a releváns érdekelt felek és különösen az állami hatóságok vagy a központi bank égisze alatt működő magánszektorbeli munkacsoportok által megfogalmazott ajánlásokat. Ezen ajánlásoknak a megszűnő referencia-kamatláb legmegfelelőbb helyettesítő rátájára vonatkozó széles körű nyilvános konzultációkon és szakértői ismereteken kell alapulniuk. A Bizottságnak figyelembe kell vennie más releváns érdekelt felek – többek között a referenciamutató-kezelő illetékes hatósága és az ESMA – ajánlásait is.

⁽⁷⁾ HL L 123., 2016.5.12., 1. o.

⁽⁸⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

- (21) Az (EU) 2016/1011 rendelet elfogadásakor arra számítottak, hogy 2021 végéig a harmadik országok hasonló szabályozási rendszereket fognak elfogadni a pénzügyi referenciamutatókra vonatkozóan, és hogy a harmadik országbeli referenciamutatók felügyelt szervezetek általi, Unión belüli felhasználását a Bizottság által elfogadott egyenértékűségi határozatok vagy az illetékes hatóságok által megadott elismerés vagy jóváhagyás fogja biztosítani. E tekintetben azonban korlátozott előrelépés történt. A pénzügyi referenciamutatókra vonatkozó szabályozási rendszer hatálya jelentősen eltér az Unióban és a harmadik országokban. Ezért a belső piac zavartalan működésének és a harmadik országbeli referenciamutatóknak az átmeneti időszak végét követően az Unióban történő felhasználásra való rendelkezésre állásának biztosítása érdekében a Bizottságnak 2023. június 15-ig jelentést kell benyújtania az e rendelet által módosított (EU) 2016/1011 rendelet hatályának felülvizsgálatáról, különös tekintettel a harmadik országbeli referenciamutatóknak az Unión belüli felhasználásra gyakorolt hatására. E jelentésben a Bizottságnak elemeznie kell, hogy milyen következményekkel jár egy ilyen szabályozás messzire ható hatálya az uniós referenciamutató-kezelőkre és -felhasználókra nézve a harmadik országbeli referenciamutatók további felhasználása tekintetében is. Így különösen a Bizottságnak értékelnie kell, hogy szükség van-e az (EU) 2016/1011 rendelet további módosítására annak érdekében, hogy annak hatályát csak a referenciamutatók egyes típusainak kezelőire vagy azon referenciamutató-kezelőkre korlátozza, amelyek referenciamutatóit az Unióban széles körben használják fel.
- (22) A 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletet (*) a közelmúltban módosították, hogy egyértelművé tegyék a piaci résztvevők számára, hogy azon szerződésekre, amelyeket az elszámolási vagy letéti követelmények valamely referenciamutatóra hivatkozó, tőzsdén kívüli származtatott ügyletekre (korábról megmaradt szerződések) való alkalmazásának kezdete előtt hoztak létre vagy újítottak meg, nem kell alkalmazni az említett követelményeket, ha ezen szerződéseket az általuk hivatkozott referenciamutató tekintetében módosítják, és ha ezen módosítások kizárólag valamely referenciamutató helyettesítője végrehajtásának vagy végrehajtása előkészítésének a célját, vagy e tekintetben a referenciamutatóra vonatkozó reform részeként az új referenciamutatóra való áttérés során biztonsági rendelkezések bevezetésének a célját szolgálják. A referenciamutató-reformok az Értékpapír-felügyelet Nemzetközi Szervezete által közzétett, a pénzügyi referenciamutatókra vonatkozó nemzetközi elveknek való megfelelés érdekében a referenciamutatók reformját célzó, nemzetközileg összehangolt munkafolyamatokból és kezdeményezésekből erednek. Az (EU) 2016/1011 rendelet előírja a felügyelt szervezetek számára, hogy készítsenek és tartsanak fenn megalapozott írásbeli terveket, amelyek meghatározzák azon intézkedéseket, amelyeket abban az esetben hoznának, ha valamely referenciamutató lényegesen megváltozna vagy előállítása megszűnne, és hogy ezen terveket jelenítsék meg az ügyfelekkel fennálló szerződéses kapcsolatukban. Az e kötelezettségeknek való piaci szereplők általi megfelelés megkönnyítése, valamint a potenciálisan reform tárgyát képező referenciamutatókra hivatkozó tőzsdén kívüli származtatott ügyletek megalapozottságának fokozására irányuló, piaci szereplők általi fellépés támogatása érdekében a 648/2012/EU rendeletet tovább kell módosítani annak egyértelművé tétele érdekében, hogy a korábról megmaradt szerződésekre nem fognak vonatkozni elszámolási vagy letéti követelmények, amennyiben ezen szerződéseket kizárólag abból a célból módosítják, hogy az általuk hivatkozott referenciamutatót egy referenciamutató-reform keretében helyettesítsék.

Ezért e kivétel csak azon szerződésmódosításokra vonatkozik, amelyek a referenciamutató-reform következtében egy referenciamutató helyettesítőjének végrehajtásához vagy e végrehajtás előkészítéséhez szükségesek, vagy amelyek a referenciamutatóval kapcsolatos biztonsági rendelkezések bevezetéséhez szükségesek a releváns szerződések megalapozottságának fokozása érdekében. E módosításoknak arra kell szolgálniuk, hogy egyértelműséget biztosítsanak a piaci szereplők számára, és nem érinthetik a tőzsdén kívüli származtatott ügyletek más célból történő módosításával vagy helyettesítésével vagy megújításával, például a szerződő felek változásával kapcsolatos elszámolási és letéti kötelezettségek hatályát.

- (23) Az (EU) 2016/1011 és a 648/2012/EU rendeletet ezért ennek megfelelően módosítani kell.
- (24) Arra figyelemmel, hogy a Libor 2021. január 1-től többé nem minősül az (EU) 2016/1011 rendelet értelmében kritikus referenciamutatónak, e rendeletnek sürgősen, az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon hatályba kell lépnie,

(*) Az Európai Parlament és a Tanács 648/2012/EU rendelete (2012. július 4.) a tőzsdén kívüli származtatott ügyletekről, a központi szerződő felekről és a kereskedési adattárakról (HL L 201., 2012.7.27., 1. o.).

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Az (EU) 2016/1011 rendelet módosításai

Az (EU) 2016/1011 rendelet a következőképpen módosul:

1. A 2. cikk (2) bekezdése a következő ponttal egészül ki:

„i) arra az azonnali referencia-árfolyamra, amelyet a Bizottság a 18a. cikk (1) bekezdésével összhangban jelölt ki.”

2. A 3. cikk (1) bekezdése a következőképpen módosul:

a) a bekezdés a következő ponttal egészül ki:

„22a. »azonnali referencia-árfolyam«: olyan referenciamutató, amely egy másik pénznem vagy valutakosár egy adott pénznemben kifejezett, a teljesítésnek a lehető legkorábbi értéknapon érvényes árat tükrözi;”

b) a 24a. pont i. alpontja helyébe a következő szöveg lép:

„i. a 2014/65/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 24. pontjában meghatározott kereskedési helyszín, vagy harmadik ország olyan kereskedési helyszíne, amellyel kapcsolatban a Bizottság végrehajtási határozatot fogadott el, amelynek értelmében az említett ország jogi és felügyeleti keretrendszerét egyenértékű joghatással bírónak tekinti a 600/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (*) 28. cikke (4) bekezdésének vagy a 2014/65/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv 25. cikke (4) bekezdésének értelmében, vagy egy szabályozott piac, amely a 648/2012/EU rendelet 2a. cikkének értelmében egyenértékűnek minősül, de minden esetben csak a pénzügyi eszközökre vonatkozó ügyleti adatokra hivatkozással;

(*) Az Európai Parlament és a Tanács 600/2014/EU rendelete (2014. május 15.) a pénzügyi eszközök piacairól és a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 173., 2014.6.12., 84. o.)”

3. A III. cím 2. fejezetének címe helyébe a következő szöveg lép:

„Referencia-kamatlábak és azonnali referencia-árfolyamok”.

4. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„18a. cikk

Azonnali referencia-árfolyamok

(1) A Bizottság az Unión kívül található referenciamutató-kezelő által kezelt azonnali referencia-árfolyamot jelölhet ki, amennyiben mindkét következő kritérium teljesül:

a) az azonnali referencia-árfolyam egy harmadik országbeli, szabadon nem átváltható pénznem azonnali átváltási árfolyamára hivatkozik; és

b) az azonnali referencia-árfolyamot gyakran, módszeresen és rendszeresen használják fel a kedvezőtlen devizaárfolyam-mozgások fedezésére.

(2) A Bizottság 2022. december 31-ig nyilvános konzultációt folytat azon azonnali referencia-árfolyamok azonosítása érdekében, amelyek teljesítik az (1) bekezdésben megállapított kritériumokat.

(3) A Bizottság 2023. június 15-ig a 49. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el, hogy létrehozza azon azonnali referencia-árfolyamok jegyzékét, amelyek teljesítik az e cikk (1) bekezdésében megállapított kritériumokat. A Bizottság adott esetben frissíti ezt a jegyzéket.”

5. A III. cím a következő fejezettel egészül ki:

„4A. FEJEZET

A referenciamutató jogszabályban előírt helyettesítése

23a. cikk

A referenciamutató jogszabályban előírt helyettesítésének hatálya

E fejezetet a következőkre kell alkalmazni:

- a) bármely olyan szerződés vagy a 2014/65/EU irányelvben meghatározott bármely olyan pénzügyi eszköz, amely valamely referenciamutatóra hivatkozik, és az egyik tagállam jogának a hatálya alá tartozik; és
- b) bármely olyan szerződés – amelynek szerződő felei valamennyien az Unióban letelepedettek –, amely egy referenciamutatóra hivatkozik, és amelyre egy harmadik ország joga vonatkozik, és amelyben az említett jog nem rendelkezik valamely referenciamutató szabályszerű felszámolásáról.

23b. cikk

A referenciamutató uniós jog által történő helyettesítése

(1) E cikket a következőkre kell alkalmazni:

- a) a 20. cikk (1) bekezdésének a) vagy c) pontja értelmében elfogadott végrehajtási jogi aktus által kritikusként kijelölt referenciamutatók;
- b) a bemeneti adatok szolgáltatásán alapuló referenciamutatók, ha azok megszűnése vagy felszámolása jelentősen megzavarná a pénzügyi piacok működését az Unióban; és
- c) harmadik országbeli referenciamutatók, ha azok megszűnése vagy felszámolása jelentősen megzavarná a pénzügyi piacok működését az Unióban, vagy rendszerszintű kockázatot jelentene a pénzügyi rendszerre az Unióban.

(2) A Bizottság kijelölheti egy referenciamutató egy vagy több helyettesítőjét, feltéve, hogy a következő események bármelyike bekövetkezett:

- a) az említett referenciamutató kezelője tekintetében az illetékes hatóság nyilvános közleményt adott ki, vagy tájékoztatást tett közzé, amelyben bejelentették, hogy az említett referenciamutató többé nem tükrözi a mögöttes piaci vagy gazdasági valóságot; a 20. cikk (1) bekezdésének a) vagy c) pontja értelmében elfogadott végrehajtási jogi aktus által kritikusként kijelölt referenciamutató esetében az illetékes hatóság csak akkor tesz ilyen bejelentést, amennyiben a 23. cikkben foglalt hatáskörök gyakorlását követően a referenciamutató továbbra sem tükrözi a mögöttes piaci vagy gazdasági valóságot;
- b) az említett referenciamutató kezelője vagy az említett referenciamutató-kezelő nevében eljáró személy nyilvános közleményt adott ki, vagy tájékoztatást tett közzé, vagy ilyen nyilvános közleményt adtak ki, vagy tájékoztatást tettek közzé, amelyben bejelentették, hogy az említett referenciamutató-kezelő meg fogja kezdeni az említett referenciamutató szabályszerű felszámolását, vagy véglegesen vagy határozatlan időre meg fogja szüntetni az említett referenciamutató előállítását, illetve bizonyos lejáratok vagy bizonyos pénznemek biztosítását, amelyekre az említett referenciamutatót számítják, feltéve, hogy a közlemény kiadásának vagy a tájékoztatás közzétételének időpontjában nincs olyan jogutód referenciamutató-kezelő, amely folytatni fogja az említett referenciamutató előállítását;
- c) az említett referenciamutató kezelőjének illetékes hatósága vagy az ilyen referenciamutató-kezelő felett fizetési képességi vagy szanalási jogkörrel rendelkező bármely szervezet nyilvános közleményt adott ki, vagy tájékoztatást tett közzé, amelyben bejelentették, hogy a referenciamutató-kezelő meg fogja kezdeni az említett referenciamutató szabályszerű felszámolását, vagy véglegesen vagy határozatlan időre meg fogja szüntetni az említett referenciamutató előállítását, vagy bizonyos lejáratok vagy bizonyos pénznemek biztosítását, amelyekre az említett referenciamutatót számítják, feltéve, hogy a közlemény kiadásának vagy a tájékoztatás közzétételének időpontjában nincs olyan jogutód referenciamutató-kezelő, amely folytatni fogja az említett referenciamutató előállítását; vagy

- d) az említett referenciamutató kezelőjének illetékes hatósága visszavonja vagy felfüggeszti a 35. cikkel összhangban az engedélyt vagy a 32. cikk (8) bekezdésével összhangban az elismerést, vagy előírja a 33. cikk (6) bekezdésével összhangban a jóváhagyás megszüntetését, feltéve, hogy a visszavonásnak vagy a felfüggesztésnek vagy a jóváhagyás megszüntetésének időpontjában nincs olyan jogutód referenciamutató-kezelő, amely folytatni fogja az említett referenciamutató előállítását, és annak kezelője el fogja kezdeni az említett referenciamutató szabályszerű felszámolását, vagy véglegesen vagy határozatlan időre meg fogja szüntetni az említett referenciamutató előállítását, illetve bizonyos lejáratok vagy bizonyos pénznemek biztosítását, amelyekre az említett referenciamutatót számítják.
- (3) E cikk (2) bekezdésének alkalmazásában valamely referenciamutató helyettesítője a 23a. cikkben említett szerződésekben és pénzügyi eszközökben az említett referenciamutatóra való valamennyi hivatkozás helyébe lép, amennyiben az említett szerződések és pénzügyi eszközök nem tartalmazzak:
- a) biztonsági rendelkezést; vagy
- b) alkalmas biztonsági rendelkezéseket.
- (4) A (3) bekezdés b) pontjának alkalmazásában egy biztonsági rendelkezés akkor minősül alkalmatlannak, ha:
- a) nem rendelkezik a megszűnő referenciamutató végleges helyettesítéséről; vagy
- b) alkalmazásához harmadik felek hozzájárulása szükséges, amelyet azok megtagadtak; vagy
- c) valamely olyan referenciamutató helyettesítéséről rendelkezik, amely többé nem tükrözi – vagy attól jelentősen eltér – azon mögöttes piaci vagy gazdasági valóságot, amelyet a megszűnő referenciamutató mérni hivatott, és alkalmazása kedvezőtlen hatást gyakorolhat a pénzügyi stabilitásra.
- (5) Valamely referenciamutatónak egy szerződéses biztonsági rátaként elfogadott helyettesítője többé nem tükrözi – vagy attól jelentősen eltér – azon mögöttes piaci vagy gazdasági valóságot, amelyet a megszűnő referenciamutató mérni hivatott, és kedvezőtlen hatást gyakorolhat a pénzügyi stabilitásra, amennyiben:
- a) ezt a releváns nemzeti hatóság megállapította egy olyan konkrét típusú szerződéses megállapodás horizontális értékelése alapján, amelyet legalább egy érdekelt fél indokolt kérelmét követően a releváns érdekelt felekkel folytatott konzultáció után teljesítettek;
- b) az a) ponttal összhangban elvégzett értékelést követően a szerződés vagy a pénzügyi eszköz egyik szerződő fele legkésőbb a referenciamutató megszűnése előtt három hónappal kifogást emelt a szerződésben megállapított biztonsági rendelkezéssel szemben; és
- c) a b) pont szerinti kifogásemelést követően a szerződés vagy a pénzügyi eszköz szerződő felei legkésőbb az említett referenciamutató megszűnése előtt egy munkanappal nem állapodtak meg a referenciamutató alternatív helyettesítőjéről.
- (6) A (4) bekezdés c) pontjának alkalmazásában a releváns nemzeti hatóság indokolatlan késedelem nélkül tájékoztatja a Bizottságot és az ESMA-t az (5) bekezdés a) pontjában említett értékeléséről. Ha az értékelés egynél több tagállam szervezeteit érintheti, az értékelést mindezen tagállamok releváns nemzeti hatóságai közösen végzik el.
- (7) A tagállamok kijelölnék egy olyan releváns hatóságot, amely helyzeténél fogva el tudja végezni az (5) bekezdés a) pontjában említett értékelést. A tagállamok 2021. augusztus 14-ig tájékoztatják a Bizottságot és az ESMA-t a releváns hatóságok kijelöléséről.
- (8) Az e cikk (2) bekezdésében említett események bármelyikének bekövetkezte esetén a Bizottság az 50. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében végrehajtási jogi aktusokat fogad el egy referenciamutató egy vagy több helyettesítőjének kijelölése céljából.
- (9) A (8) bekezdésben említett végrehajtási jogi aktus tartalmazza a következőket:
- a) egy referenciamutató helyettesítőjének(inak) megnevezése;
- b) a különbözet (spread) kiigazítása, beleértve az ilyen különbözetkiigazítás meghatározására szolgáló módszert, amelyet a megszűnő referenciamutató helyettesítőjére kell alkalmazni a helyettesítés időpontjában minden egyes futamidőre, hogy beszámítsák az áttérés vagy a felszámolandó referenciamutatóból eredő változás által a helyettesítőjére gyakorolt hatásokat;
- c) a megfeleléshez szükséges alapvető változtatások, amelyek egy referenciamutató helyettesítőjéhez kapcsolódnak, és annak felhasználásához vagy alkalmazásához ésszerűen szükségesek; és
- d) az az időpont, amelytől kezdve a referenciamutató helyettesítője vagy helyettesítői alkalmazandó(k).

(10) A (8) bekezdésben említett végrehajtási jogi aktus elfogadásakor a Bizottság figyelembe veszi a referenciamutató helyettesítőjére, a vonatkozó megfelelési változtatásokra és a különbözetkiigazításra vonatkozó, rendelkezésre álló ajánlásokat, amelyeket a releváns felszámolandó referenciamutató valutaövezetért felelős központi bank, illetve az állami hatóságok vagy a központi bank égisze alatt működő, alternatív referencia-kamatlábbal foglalkozó munkacsoport tett. A végrehajtási jogi aktus elfogadása előtt a Bizottság nyilvános konzultációt folytat, és figyelembe veszi más releváns érdekelt felek – köztük a referenciamutató-kezelő illetékes hatósága és az ESMA – ajánlásait is.

(11) E cikk (5) bekezdésének c) pontja ellenére egy referenciamutatónak a Bizottság által e cikk (2) bekezdésével összhangban kijelölt helyettesítője nem alkalmazandó, ha a 23a. cikkben említett szerződés vagy pénzügyi eszköz valamennyi szerződő fele vagy szerződő feleinek előírt többsége megállapodott abban, hogy egy referenciamutató esetében eltérő helyettesítőt alkalmaznak, akár az e cikk (8) bekezdésében említett végrehajtási jogi aktus alkalmazásának kezdőnapja előtt, akár az után.

23c. cikk

Referenciamutató nemzeti jog által történő helyettesítése

(1) Azon tagállam nemzeti illetékes hatósága, amelyben az adatszolgáltatók többsége található, valamely referenciamutató helyébe egy vagy több helyettesítőt jelölhet ki a 20. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említettek szerint, feltéve, hogy a következő események bármelyike bekövetkezett:

- a) az említett referenciamutató kezelője tekintetében az illetékes hatóság nyilvános közleményt adott ki, vagy tájékoztatást tett közzé, amelyben bejelentették, hogy az említett referenciamutató többé nem tükrözi a mögöttes piaci vagy gazdasági valóságot; az illetékes hatóság csak akkor tesz ilyen bejelentést, ha a 23. cikkben foglalt hatáskörök gyakorlását követően a referenciamutató továbbra sem tükrözi a mögöttes piaci vagy gazdasági valóságot;
- b) az említett referenciamutató kezelője vagy ezen referenciamutató-kezelő nevében eljáró személy nyilvános közleményt adott ki, vagy tájékoztatást tett közzé, vagy ilyen nyilvános közleményt adtak ki, vagy ilyen tájékoztatást tettek, amelyben bejelentették, hogy az említett referenciamutató-kezelő meg fogja kezdeni az említett referenciamutató szabályszerű felszámolását, vagy véglegesen vagy határozatlan időre meg fogja szüntetni az említett referenciamutató előállítását, illetve bizonyos lejáratok vagy bizonyos pénznemek biztosítását, amelyekre az említett referenciamutatót számítják, feltéve, hogy a közlemény kiadásának vagy a tájékoztatás közzétételének időpontjában nincs olyan jogutód referenciamutató-kezelő, amely folytatni fogja az említett referenciamutató előállítását;
- c) az említett referenciamutató kezelőjének illetékes hatósága vagy az említett referenciamutató kezelője felett fizetésképtelenségi vagy szanálási jogkört gyakorló bármely szervezet nyilvános közleményt adott ki vagy tájékoztatást tett közzé, amelyben az áll, hogy az említett referenciamutató-kezelő meg fogja kezdeni az említett referenciamutató szabályszerű felszámolását, vagy véglegesen vagy határozatlan időre meg fogja szüntetni az említett referenciamutató előállítását, illetve bizonyos lejáratok vagy bizonyos pénznemek biztosítását, amelyekre az említett referenciamutatót számítják, feltéve, hogy a közlemény kiadásának vagy a tájékoztatás közzétételének időpontjában nincs olyan jogutód referenciamutató-kezelő, amely folytatni fogja az említett referenciamutató előállítását; vagy
- d) az említett referenciamutató kezelőjének illetékes hatósága visszavonja vagy felfüggeszti a 35. cikkel összhangban az engedélyt feltéve, hogy a visszavonás vagy a felfüggesztés időpontjában nincs olyan jogutód kezelő, amely folytatni fogja az említett referenciamutató előállítását, és annak kezelője el fogja kezdeni az említett referenciamutató szabályszerű felszámolását, véglegesen vagy határozatlan időre meg fogja szüntetni az említett referenciamutató előállítását, illetve bizonyos lejáratok vagy bizonyos pénznemek biztosítását, amelyekre az említett referenciamutatót számítják.

(2) Amennyiben egy tagállam az (1) bekezdéssel összhangban kijelöli egy referenciamutató egy vagy több helyettesítőjét, az említett tagállam illetékes hatósága azonnal értesíti erről a Bizottságot és az ESMA-t.

(3) Valamely referenciamutató helyettesítője a 23a. cikkben említett szerződésekben és pénzügyi eszközökben az említett referenciamutatóra való valamennyi hivatkozás helyébe lép, amennyiben mindkét következő feltétel teljesül:

- a) az említett szerződések vagy pénzügyi eszközök a megszűnő referenciamutatóra azon a napon hivatkoznak, amelyen a referenciamutató helyettesítőjét kijelölő nemzeti jogszabály alkalmazandóvá válik; és

b) az említett szerződések vagy pénzügyi eszközök nem tartalmaznak biztonsági rendelkezést, vagy olyan biztonsági rendelkezést tartalmaznak, amely nem rendelkezik a megszűnő referenciamutató végleges helyettesítéséről.

(4) Egy referenciamutatónak az e cikk (1) bekezdésével összhangban egy illetékes hatóság által kijelölt helyettesítője nem alkalmazandó, ha a 23a. cikkben említett szerződés vagy pénzügyi eszköz valamennyi szerződő fele vagy szerződő feleinek előírt többsége megállapodott abban, hogy egy referenciamutató esetében eltérő helyettesítőt alkalmaznak akár a nemzeti jogszabály releváns rendelkezése alkalmazásának kezdőnapja előtt, akár az után.”

6. A 28. cikk (2) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A referenciamutatót felhasználó, az (1) bekezdésben említett referenciamutató-kezelőtől eltérő felügyelt szervezetek megalapozott, írásba foglalt terveket készítenek és tartanak fenn azon intézkedésekről, amelyeket valamely referenciamutató lényeges változása vagy előállításának megszűnése esetén tennének meg. Amennyiben megvalósítható és célszerű, az ilyen tervekben ki kell jelölni a többé nem előállítandó referenciamutatók helyett referenciaként felhasználható egy vagy több alternatív referenciamutatót, feltüntetve az ilyen alternatív referenciamutatók alkalmazásának indokait. A felügyelt szervezetek – kérésre és indokolatlan késedelem nélkül – benyújtják e terveket és bármely frissítést a releváns illetékes hatóságnak, és azokat megjelenítik az ügyfelekkel való szerződéses kapcsolataikban is.”

7. A 29. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(1a) A felügyelt szervezet felhasználhatja egy referenciamutatónak a 23b. vagy a 23c. cikkel összhangban kijelölt helyettesítőjét is.”

8. A 49. cikk a következőképpen módosul:

a) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(2b) A Bizottságnak a 18a. cikk (3) bekezdésében és az 54. cikk (7) bekezdésében említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozó felhatalmazása 2021. február 13-tól határozatlan időre szól.”;

b) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(3a) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 18a. cikk (3) bekezdésében és az 54. cikk (7) bekezdésében említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.”;

c) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(6a) A 18a. cikk (3) bekezdése és az 54. cikk (7) bekezdése értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő három hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam három hónappal meghosszabbodik.”

9. Az 51. cikk (5) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(5) Azon esetektől eltekintve, ha a Bizottság a 30. cikk (2) vagy (3) bekezdésében említett egyenértékűségi határozatot fogadott el, egy referenciamutató-kezelőt a 32. cikk szerint elismertek, vagy egy referenciamutatót a 33. cikk szerint jóváhagytak, a felügyelt szervezetek egy harmadik országbeli referenciamutatót csak olyan pénzügyi eszközök, pénzügyi szerződések és egy befektetési alap teljesítményének mérései vonatkozásában használhatják fel, amelyek 2023. december 31. előtt már hivatkoznak az említett referenciamutatóra, vagy amelyek ilyen referenciamutatóra vonatkozó hivatkozással egészülnek ki.

Az első albekezdés nem alkalmazandó az átmeneti időszak alatt a tevékenységüket az Unióból egy harmadik országba áthelyező referenciamutató-kezelők által előállított referenciamutatókra. Az illetékes hatóság a 35. cikkel összhangban értesíti az ESMA-t. Az ESMA összeállítja azon harmadik országbeli referenciamutatók jegyzékét, amelyekre az első albekezdés nem alkalmazandó.”

10. Az 54. cikk (6) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(6) A Bizottság 2023. június 15-ig jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak e rendelet hatályáról, különösen a harmadik országbeli referenciamutatóknak a felügyelt szervezetek általi további felhasználására tekintettel, és a jelenlegi keret potenciális hiányosságairól. Az említett jelentés különösen azt értékeli, hogy szükség van-e ezen rendelet módosítására annak érdekében, hogy annak hatályát a referenciamutatók bizonyos típusainak előállítására vagy az Unióban széles körben felhasznált referenciamutatók előállítására korlátozza, és az említett jelentéshez adott esetben jogalkotási javaslatot is csatolni kell.

(7) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 49. cikknek megfelelően 2023. június 15-ig felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadjon el az 51. cikk (5) bekezdésében említett átmeneti időszak legkésőbb 2025. december 31-ig történő meghosszabbítása érdekében, ha az e cikk (6) bekezdésében említett jelentés bizonyítja, hogy ellenkező esetben egyes harmadik országbeli referenciamutatóknak a felügyelt szervezetek általi, az Unióban történő folytatólagos felhasználása jelentős akadályokba ütközne, vagy fenyegetést jelentene a pénzügyi stabilitásra.”

2. cikk

A 648/2012/EU rendelet módosítása

A 648/2012/EU rendelet 13a. cikkének helyébe a következő szöveg lép:

„13a. cikk

A korábbi megmaradt szerződéseket érintő módosítások a referenciamutató-reformok végrehajtása céljából

(1) A szerződő felek a 11. cikk (3) bekezdésében említett, 2021. február 13-án meglévő kockázatkezelési eljárásaikat továbbra is alkalmazhatják azon tőzsdén kívüli származtatott ügyletekre, amelyeket nem központi szerződő fél számolt el, és amelyeket az előtt kötnek meg vagy újítanak meg, hogy a kockázatkezelési eljárások alkalmazására vonatkozó, a 11. cikk (3) bekezdése szerinti kötelezettség hatályba lép, amennyiben 2021. február 13. után az említett szerződéseket kizárólag valamely referenciamutató helyettesítése vagy az említett szerződésben hivatkozott bármely referenciamutatóhoz kapcsolódó biztonsági rendelkezés bevezetése céljából a későbbiekben módosítják vagy újítják meg.

(2) Azon szerződésekre, amelyeket az elszámolási kötelezettségnek a 4. cikk szerinti hatálybalépése előtt kötnek meg vagy újítanak meg, és amelyeket 2021. február 13. után kizárólag valamely referenciamutató helyettesítése vagy az említett szerződésben hivatkozott bármely referenciamutatóhoz kapcsolódó biztonsági rendelkezés bevezetése céljából a későbbiekben módosítanak vagy újítanak meg, ezen okból nem válik alkalmazandóvá a 4. cikkben említett elszámolási kötelezettség.

(3) Az (1) és a (2) bekezdés csak azon tőzsdén kívüli származtatott ügyletekre alkalmazandó, amelyek módosítása vagy megújítása:

- a) a referenciamutató-reformokkal összefüggésben valamely referenciamutató helyettesítése céljából szükséges;
- b) nem változtatja meg az ilyen szerződésben valamely referenciamutatóra való hivatkozás által képviselt gazdasági tartalmat vagy kockázati tényezőt; és
- c) nem terjed ki az említett szerződésben foglalt bármely olyan jogi feltétellel kapcsolatos változtatásokra, amely nem a hivatkozott referenciamutatóval kapcsolatos, és így potenciálisan oly módon módosítja a szerződést, hogy ténylegesen szükségessé válik, hogy azt új szerződésnek tekintsék.”

3. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő naptól kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező, és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2021. február 10-én.

az Európai Parlament részéről
az elnök
D. M. SASSOLI

a Tanács részéről
az elnök
A. P. ZACARIAS
